

Vigo doutro tempo

Trata de localizar as seguintes referencias literarias a lugares da cidade de Vigo aplicando a ferramenta Ikimap

Referencia 1. “No *peirao da Laxe* foran parar barcos sen amarras, que o deixaran destrozado. Non quedarán grúas, nin espigóns, nin liñas de atraque. Parecía mentira que Vigo, que vivía da pesca, que prosperaba gracias ao mar, non tivera un porto en condicións...”
Mª Xosé Queizán. Amor de Tango. 1992

Referencia 2. “ De noite, no salón da casa pequena da *Rúa Real*, esperaban a amencida os vultos case humanos dos baúis. Acababa o prazo, ese limbo de tránsito que é preciso para deixar unha vida.” Rexina Vega Cardume. 2007

Referencia 3. “...ollábaos ir e vir collendo cousas con que argalla-lo acampamento. Cachos de saco, papeis e follas para arder na fogueira, paos para face-las espadas, e uns gorros que, ás veces, eran medias encachadas ata as orellas, co colgallo do pé voando ó vento, ou ben con follas das árbores e, cando ían coller tiras de lata á *Metalúrxica*, facían uns cos que mesmo semellaban guerreiros de verdade.” Mariló Chamorro. Tempo Rachado. 1999.

Referencia 4. “ Todo comezaba cun paseo, coma tal por Samil, polo *Cocho das Dornas*. Ollaban entón as dunas, o argazo estrando a praia, a desolación marítima que os aterecía.”
Méndez Ferrín. Antón e os inocentes. 1985.

Referencia 5. “Mellor sería -arriscou o Sé da Carago do Gato- que nos houbésemos metido no cine. A derradeira película que eu vin, no “*Odeón*”, tiña muito luxo. A casa era un verdadeiro palacio...”
Eliseo Alonso. A rúa do noxo. 1977.

Referencia 6. “Volveuse a negar, pero cando parei o coche no semáforo da praza de España púxome unha man enriba do xeonllo e arrimouse como para dicirme unha confianza. Sabes onde está a *Nova Olimpia*? Quedeis sorprendido, pero díxenlle si. Si, creo que si. Pois déixame alí. Hoxe hai baile da *tercera edá*”. Manuel Rivas. Un millón de vacas. 1989

Referencia 7. “...da irresistible tentación a combater esas dúas lacras apurando gintónicos por exemplo no *Dona Branca*, onde ás veces puñan unha música pasable, alí na vella praza da Constitución ou, máis preto aínda do Gran Hotel, poñamos por caso no mesmo *Manteca*...”
Cid Cabido. Unha historia que non vou contar. 2009

Referencia 8. “ Pasa en ámbar o cruce da rúa Cantabria, atravesa velozmente o Calvario por Jenaro de La Fuente, apura tódolos semáforos de Pizarro e baixa a Gran Vía para enlazar coa *Avenida de Castelao*” Francisco Castro. Cemiterio de elefantes. 1994

Referencia 9. “Segundo os gardas que custodiaban a entrada á *illa de Toralla*, malia ser home de horarios nocturnos, era tranquilo. Tocaba o saxofón coa súa banda catro noites por semana no *Grial*, un local situado á entrada do casco vello da cidade.” Domingo Villar. Ollos de auga. 2006